

ab ortu Euphratem & Syriam salutarem, ab occasu Syriam primam; & à Septentrione Taurum & Euphratem.

Syria olim Tetrapolis dicta est à quatuor præclaris vrbibus in ea sitis, Antiochia, Laodicea, Apamea, & Seleucia, sed nunc quæ dicitur prima angustior est: Amano monte clauditur à Septentrione, mari Syriaco ab Occasu, Comagena ab Ortus, & Phoenicia à Meridie.

Syria salutaris, quæ & Palmyrena dicitur, habet à Septentrione Euphratem, ab Ortus Arabiam desertam, à Meridie Arabiam petræam, ab Occasu Euphratensem, Phoeniciam, & Palæstinam.

Phoenicia Libani incipiens à monte Libano habet ab Occasu Phoeniciam, à Septentrione Syriam primam, ab Ortus Syriam Salutarem à Meridie Palæstinam.

Phoeniciæ alterius fines sunt ab ortu Phoenicia Libani & fons Eleutherus, à Septentrione Syria, ab Occasu mare Syriacum, & à Meridie Ptolemais & Palæstina prima.

Mesopotamia inter Tygrim & Euphratem sita est, habetque à Meridie Euphratem, quo ab Arabia deserta separatur, ab Ortus eundem Euphratem, quo à Babilonia diuiditur, & à Septentrione Tygrim, qui eam ab Assyria diuidit, & ab Occasu Osrhoenam.

Osrhoëna verò, quæ olim Adiabena dicebatur, inter Amanum & Masium montes sita finitur ab Ortus Mesopotamia, cuius olim erat pars, à Meridie verò Euphrate & Palmyrena.

Cyprus, inquit Ptolemæus^a, quaquaversus Pelago terminatur, est enim Insula; ab Occasu Pamphyliam respicit, à Meridie habet mare Ægyptiacum, ab Oriente Syriacum, & à Septentrione angustum Ciliciæ fretum.

Restat Arabia, petræa scilicet, quæ sola Romanis parebat, claudebaturque à Septentrione Syria salutari & Ægypto, à Meridie mari rubro & Arabia foelice, & ab Ortus Arabia deserta.

Hæ omnes, inquam, Prouinciæ à Comite Orientis regebantur qui Præfecti Prætorio Vicarius erat, vt in Codice^b dicitur, & cuius autoritas ea fuit, inquit Zosimus^c, vt omnibus Prouinciis Oriētis administrantibus præesset, & quæcumque non agebantur, vt par erat, corrigeret. Ex his quatuor Cōsulares erant, sex præsidiales, & duæ perfectissimis duobus subditæ. Quatuor Consulares fuere, Phoenicia, Syria, Cilicia & Cyprus. Sex per præfides administratæ, Phoenicia Libani, Euphratensis, Syria Salutaris, Osrhoëna, Mesopotamia, & Cilicia secunda: Arabia verò & Isauria sub perfectissimis iudicibus erant, hoc est Senatoribus, qui venia ætatis impetrata, priuilegia quædam honoris obtinebant, minimarumque Prouinciarum administratione donabantur; vt in Notitia Imperij Romani videre est.

Is autem Comes, cum Præfectus Prætorio in curia Imperatorum Constantinopoli moraretur, sedebat Antiochiæ, quam D. Hieronymus^d in epistolis totius Orientis Metropolim appellat; quam Ammianus^e Marcellinus describens vocat Syriæ decus, Orientis apicem pulchrum, & mundo cognitam ciuitatem, cui non certauerit alia, aduectitijs affluentem copijs & internis; quam & Diuus Chrysostomus^f Ciuitatum sub Oriente positarum, caput & Matrem appellat, & de qua in Notitia Græca, quam temporibus Constantij Imperatoris factam volunt, hæc scribuntur. [Tota

^a Ptol. lib. 5. c. 14.

II.

DE MAGISTRATIBVS
PROVINCIA
ORIENTIS AD-
MINISTRANTI-
BUS.

^b Leg. 24. Cod. de
pœnis. & l. 12. Cod.
Theod. de Decu-
rationibus.

^c Zosim. lib. 5. hist.

O ὁ κόμης

ἰσχύς πεπλημένη αὐτῇ

ὅτι ἡ ἀρχὴ βέλτεται τῇ

μεγαλειότητι αὐ-

τῆς, ἰσχυρὰν πᾶσι

τοῖς τοῖς [τῆς] ἰσχύς

ἐπαρχίας ἐκλύουσι, ἡ

ἐν τοῖς οὐκ ἐστὶν

μεγαλειότης ἐκλύ-

ουσι.

III.

ANTIOCHIÆ
DESCRIPTIO.

^d D. Hieronym.

^e Ammian. Mar-

cellin. lib. 14. & 21.

^f D. Chrysost. hom.

1. ad pop. Antioch.

Τὴν γὰρ πόλιν τῇ

κατὰ τὴν ἐκκλησίαν

κεφαλὴν ἡ ἐκκλησία

ἐστὶν ἡ πόλις ἡ ἀντιό-

χεια.